

τιούντες αὐτὸν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀλλ' ἀσφαλῶς. Μεταχειριζόμενοι τὴν ὀρθοπεδικὴν μέθοδον, ἄς μὴ φθάνωμεν μέχρι τῶν βασανιστηρίων, καὶ ἄς ἐνθουώμεθα τοὺς ὠραίους λόγους τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Cabanis εἰπόντος, ὅτι ἡ ἱατρικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ στηρίζονται ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ βάθρου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ γνῶσις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

(*Ἐπεται συνέχεια).

ΕΓΘΥΒΟΛΙΑ ΣΚΟΠΕΥΤΩΝ

Ὁ διάσημος φυσιολόγος Audubon διηγεῖται ὅτι ὑπῆρξεν αὐτόπτης ἐν Κεντούκκῃ τῆς Ἀμερικῆς τοιούτων ἀσκήσεων σκοποβολῆς:

Εἰς πεντήκοντα βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν σκοπευτῶν τίθεται ἰσχυρὰ σανίς, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἐμπεπηγμένον καρφίον μετρίου ὄγκου· ἡ σφαῖρα τοῦ σκοπευομένου ὀφείλει νὰ τὸ ἐμπήξῃ ὁλόκληρον εἰς τὴν σανίδα. Καὶ πᾶσαι μὲν σχεδὸν αἱ σφαῖραι ἐγγίζουσι τὴν κεφαλὴν τοῦ καρφίου, ἀλλ' αἱ μὲν εὐρίσκουσαι αὐτὴν εἰς τὰ ἄκρα, λυγίζουσι μόνον αὐτό, αἱ δέ, προερχόμεναι ἀπὸ σκοπευτῶν, οἵτινες ἐξακοντίζουσι τὰς σφαῖρας των μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας εἰς τὸ κέντρον τῆς κορυφῆς τοῦ καρφίου, τὸ ἐμπήγουσιν ὅλον ἐντὸς τῆς σανίδος.

Κατὰ τὴν πρώτην δοκιμασίαν, πάντες οἱ ἀστοχήσαντες τοῦ σκοποῦ ἀποσύρονται τοῦ ἀγῶνος. Κατὰ τὴν δευτέραν δοκιμασίαν ἀποσύρονται ὅσοι δὲν κατώρθωσαν ἢ νὰ κάμψωσι μόνον τὸν σκοπόν, καὶ ὁ ἀγὼν ἐξακολουθεῖ μεταξύ ἐκείνων, οἵτινες ἐνέπηξαν τὸ καρφίον. Ὁ νικητὴς χαιρετίζεται δι' ἐπευφημιῶν.

Τὴν ἑσπέραν οἱ Κεντούκκιοι διασκεδάζουσι «σβύνοντες τὸν λύχρον.» Τοποθετεῖται δηλονότι ἐπὶ τραπέζης λυχνία 60 ἢ 70 βήματα μακρὰν τῶν σκοπευτῶν. Ἀνθρωπὸς τις κάθηται τοσοῦτον πλησίον αὐτῆς, ὥστε νὰ τὴν ἀνάπτῃ εὐθὺς ἅμα ἤθελε σθεσθῇ ὑπὸ τῆς σφαῖρας τινὸς τῶν σκοπευτῶν. Τοιαύτη δ' εἶνε ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς τὴν εὐστοχίαν των, ὥστε αἱ σφαῖραι διέρχονται 30—40 ἑκατοστόμετρα μακρὰν αὐτοῦ, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ταραχθῇ. Οἱ σκοπευταὶ κτυπῶσιν εἰς τὴν θρυαλλίδα ἢ σβύνουσι τὴν φλόγα. Οἱ ἀδέξιοι, οἵτινες ἀποτυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ ἢ θραύουσι τὴν λυχνίαν, ἐξεγείρουσι τοὺς χλευασμοὺς τῶν συντρόφων των.

Ἴδου καὶ ἄλλη ἀσκήσις τοιοῦτου εἶδους: Κόπτοντες τεμάχιον φλοιοῦ τὸ προσκολλῶσιν ἐπὶ τοῦ κορμοῦ ἑνὸς δένδρου, ὥστε νὰ σχηματίζεται λευκὸν τι σημεῖον. Ἡ σφαῖρα τοῦ πρώτου σκοπευτοῦ τὸ διαπερᾷ εἰς τὸ μέσον, ὀνομάζουσι δὲ τὴν οὕτως ἀνοιγείσασιν ὀπήν· μάτι τοῦ βουβάλου. Πάντες οἱ λοιποὶ σκοπευταὶ βάλλουσι κατὰ

σειρὰν εἰς τὴν ὀπήν, καὶ μετὰ δέκα ἢ δώδεκα τοῦλάχιστον βολὰς ἢ ὑπὸ τῆς πρώτης σφαῖρας ἀνοιγθεῖσα ὀπή μεταβάλλεται ἢ αὐξάνει.

Μεξικανὸς τις σκοπευτὴς ἐξετέλεσε, συνεπιεῖα στοιχήματος, τὸ ἀκόλουθον θαυμάσιον δεῖγμα σκοπευτικῆς δεξιότητος:

Τεθεῖς εἰς 50 βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τινος καλύβης, ἀπέναντι τῆς θύρας αὐτῆς, ὤφειλε νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς σφαῖρας τοῦ ὠρισμένου ἀριθμοῦ πορτοκαλίων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐρίπτοντο διὰ τοῦ ἀνοιγματος τῆς θύρας ταύτης. Εἰς ἀνθρώπος ἐντὸς τῆς καλύβης ἐκράτει κάνιστρον περιέχον πορτοκάλια, ἕτερος ἐξώθεν ἔδιδε τὸ σημεῖον, προφέρων βραδέως ἐν, δύο, τρία, τὸ πορτοκάλιον ριπτόμενον διήρχετο τὸ ἀνοιγμα, ἀλλὰ τρίς, μετὰξὺ πέντε, ἐπιπτεν εἰς θρύμματα, καταφθάνομενον ὑπὸ τῆς σφαῖρας.

M*

ΠΟΝΗΡΙΑ ΚΥΝΟΣ

Τὰ ἐξῆς ἀποστέλλει πρὸς τὴν «Ἐπισημονικὴν Ἐπιθεώρησιν ὁ κ. Fontaine, καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου τῶν Βερσαλλίων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς ἀνακινουμένου ἔτι περιέρχου ζητήματος περὶ τῆς νοσημοσύνης τῶν ζώων.

«Ταξιδεύων ἐσχάτως ἐν Σκωττίᾳ, ἐπισκέφθην τὴν πόλιν Inverness. Διατρέχων αὐτὴν μετὰ περιεργίας, παρετήρησα, ἐν ᾧ ἑκαμπτον ὁδόν τινα, ὠραῖον κύνα, ἀκολουθοῦντα τὰ βήματα μου κατ' ἀρχὰς δὲν ἀπέδωκα οὐδεμίαν σπουδαιότητα εἰς τὸ πρᾶγμα, συνειθισμένος εἰς τὴν εὐκολοὺν οἰκειότητα τῶν σκωττικῶν κυνῶν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐκεντήθη ἡ προσοχή μου ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς μεθ' ἧς ὁ κύων, βαδίζων παρ' ἐμοὶ ἠκολούθει ἐπισταμένως πάντας τρυς ἐλιγμούς μου, ὑψὼν πρὸς με τὴν εὐμορφὸν κεφαλὴν μὲ τὰ μακρὰ καὶ μεταξωδῆ ὦτα, καὶ τὸ τοσοῦτον ὀξύ βλέμμα. Παρατηρήσας δὲ κρεμαμένην εἰς τὸν λαιμὸν του μικρὰν πυξίδα, ἠσφαλισμένην διὰ κλειθροῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνεγινώσκετο ἐπιγραφὴ παρορμῶσα εἰς ἐλεημοσύνην πρὸς ὄφελος τῶν σχολῶν τῶν ἀπόρων, ἐνόησα ὅτι εἶχα νὰ κάμω μὲ κύνα ἐπαιτούντα. Τὸ ἀγγίνουν ζῶον, βλέπον τὴν ὀδοπορικὴν ἐνδυμασίαν μου, εἶχεν ὀσφρανθῆ ξένον· ἡ παροχὴ τοῦ ὀβολοῦ ἦτο βεβαία· δὲν ἔμενεν ἢ νὰ μὲ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἴδω τὴν πυξίδα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν της.

Τὸ σχέδιόν του ἐπέτυχεν, ἐξέβαλα ἐν νόμισμα καὶ ἠτοιμάσθην νὰ τὸ ρίψω ἐντὸς τῆς πυξίδος· ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὁ κύων ἀνθίσταται ταπεινῶν τὴν κεφαλὴν· ἔπειτα μετ' ἀξιοπαρατηρήτου γοργότητος ἀρπάζει τὸ νόμισμά μου, καὶ κρατῶν αὐτὸ εἰς τοὺς ὀδόντας,